

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1122 8 tháng 1 năm 2017

Thơ ngỏ

Về Nguồn

*Qui nguyên thiên giác cùng chung tiến
Thế giới an yên chẳng lụy phiền
Trì trệ không còn tâm thức giác
Bền lâu tự thức chuyển Nam Mô*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Còn cỡi niết bàn thì sao?
- 2) Ở trên đời này thiên hạ đồn rằng có nhiều vị Phật sống giáng lâm có phải không?
- 3) Ở thế gian có gì lạ?
- 4) Áo hư là sao?
- 5) Ngoại cảnh là gì?
- 6) Dứt khoát là sao?
- 7) Dấy bận là sao?

<p>1) 12-09-91 Hỏi: Còn cõi niết bàn thì sao?</p> <p>TL: Thừa cõi niết bàn là nơi hoàn toàn không còn lệ thuộc, cảnh là hôn hôn là cảnh, an nhiên tự tại tham thiền nhập định triền miên, phóng thâu triền miên thanh nhẹ và tự động, không còn ảo tưởng trách móc mê lầm nữa, đại định trường sanh bất diệt, hạnh phúc đời đời, tu đến đây mới thực sự đạt thức trong lành và thanh nhẹ.</p>	<p>2) Hỏi: Ở trên đời này thiên hạ đồn rằng có nhiều vị Phật sống giáng lâm có phải không?</p> <p>TL: Thừa cứ căn cứ theo nguyên lý kể trên thì tự cảm thức được ai là Phật ai là người phạm trược, để mà phát triển tâm thức thăng hoa, chứ không phải biết được người đó là Phật để lợi dụng và nhờ đỡ, Phật không có hộ phò, nhưng lòng tham của con người muốn thờ Phật để được độ, chứ không chịu tu để được tiến hoá thanh tịnh như Phật, thì làm sao có cơ hội nhập niết bàn thanh nhẹ. Niết bàn dành cho thành phần siêu giác thanh tịnh ngự, chứ không dành cho những phần hồn muốn biết mà không chịu hành. Cho nên những người thành Phật không bao giờ tự xưng ta là Phật sống, chỉ có con ma muốn giới thiệu với người đời thì tự xưng ta là Phật sống, chứ kỳ thật tu đến trình độ Phật thanh nhẹ ổn định chẳng cần giới thiệu, từ bị phát triển đời đời, thiên định giải quyết hết.</p>
<p>3) Hỏi: Ở thế gian có gì lạ?</p> <p>TL: Thừa ở thế gian chỉ có giết chóc và thù hận, giữa con thú và con người lúc nào cũng có kỳ thị và thù hận chiến tranh, tàn nhẫn giết nhau, xương chất thành núi, bất chấp luật lệ sanh tồn của vạn linh, chỉ sống trong tạm thời thích khẩu mưu sinh, ôm tiền của mất tâm hồn, miệng nói muốn về Bến giác, tâm mưu lợi cá nhân, tạo khổ và tạo buồn cho chính mình mà không hay, tình đời đen bạc đổi thay hoài hoài. Người tu gọi là nghiệp, mang nghiệp thì phải thọ nghiệp, tâm làm thì thân chịu, chẳng có đồ thừa cho ai được cả, chỉ có biết tự tu tự tiến thì mới có cơ hội giải quyết trận đồ chiến tranh ảo hư hiện tại.</p>	<p>4) Hỏi: Ảo hư là sao?</p> <p>TL: Thừa ảo hư là tưởng mà không thành, triền miên đau khổ! Sống trong hy vọng và hy vọng. Người tu thiên thì phải dứt khoát điểm này, thì sẽ không bị lợi dụng bởi ngoại cảnh.</p>
<p>5) Hỏi: Ngoại cảnh là gì?</p> <p>TL: Thừa ngoại cảnh là sự đau khổ! Thương yêu vợ vẫn, làm trì trệ việc tu học của tâm linh, người tu thiên phải nhớ tránh điều này, không lệ thuộc vào cảnh mơ vọng ảo hư nữa, thì mới có cơ hội khai triển từ bị thanh nhẹ.</p>	<p>6) Hỏi: Dứt khoát là sao?</p> <p>TL: Thừa thâm tâm không chứa đựng sự kích động và phản động, hướng về từ quang là chánh, không còn dấy bận lo âu nữa.</p>
<p>7) Hỏi: Dấy bận là sao?</p> <p>TL: Thừa tâm ôm bất cứ một sự gì kích động đều là dấy bận, không lối thoát.</p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Lòng Tham

Tách rời bến giác trở về mê
Trần thế đảo điên lại trở về
Giao động dẫy dầy nan tiến bước
Bình tâm tu luyện hướng về quê
Về quê lập lại tình giao cảm
Giải tỏa phiền ưu tự thức làm
Quy một tình đời không còn nữa
Quy y Phật pháp dẹp lòng tham
Lòng tham cũng bởi ý chưa kham
Gánh vác không làm, lại tham lam
Gieo họa phiền tâm càng thắm thía
Chính mình ngu muội cũng vì tham
Vì tham loạn động tự mình giam
Hồn Vía vô minh khó thức hàm
Ai hiểu, ai minh ta chẳng thích
Vá trời đội đá tự mình cam
Mình cam nhồi quả chuyển liên hồi
Ý thức trời cao rất khó nhồi
Lòng dạ đảo điên càng loạn động
Kêu trời thanh vắng một mình thôi./.

Lương Sĩ Hằng

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

VẤN ĐẠO FOUNTAIN VALLEY 25/7-15/8/1981 (Cuốn 3)

Bạn Đạo: Dạ, như là, trong câu hỏi Thầy đang hỏi, con xin hỏi tiếp.

Đức Thầy: Ừ.

Bạn Đạo: Là, là ví dụ như là, tôn giáo, thừa Thầy, là một cái gì gọi là tuyệt đối; gọi cái gì là tuyệt đối. Tức là các tôn giáo khác, chẳng qua là nhìn dưới cái góc cạnh giữa một tôn giáo mình đến một điểm tối thượng nào đó. Vậy thì, trong các tôn giáo, nó đi nhiều hướng khác nhau như vậy, thì đi đến cùng một cái điểm đích! Mà con thấy, trong tôn giáo, có những tôn giáo có những điểm khác nhau; mà khác nhau đến có những cái sự chống đối, nữa. Đó là điểm thứ nhất. Và điểm thứ hai, trong cái tôn giáo, nó đi đến một cái điểm hướng thượng như vậy thì, theo Thầy, các cái người mà chân tu đến một cái điểm nào đó, người ta gặp

nhau, gặp nhau ở điểm nào? Rồi thứ ba nữa, là cái tôn giáo, nó đặt đến một cái điểm cao xa như vậy, thì tại sao những cái ông thủ lãnh của các tôn giáo, cũng như cái ông, gọi là, cái chân lý tuyệt đối á, tại sao họ không kết hợp các tôn giáo làm một, mà có cái sự phân chia Tham, Sân, Si ở trên đời;

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Để làm cái gì?

Đức Thầy: Dạ. Ở thế gian này các bạn thấy tôn giáo, cho nên, tôn giáo ca tụng cái tuyệt đỉnh sáng suốt mà con người không với được; phải không?

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Đó. Nhưng mà, tại sao con người

không thành được? Là thiếu hành! Không có phương pháp! Là cái thứ nhứt. Rồi bây giờ, nói cái ông,, "Vua đạo" đi nữa, ông không có thể kết hợp tất cả những tôn giáo làm một? Nhưng mà khi mà Bạn hiểu được tu về Vô Vi rồi, Bạn tiến về thoát phàm siêu thoát rồi đó, Bạn thấy Ông đang quy tụ tất cả về làm một! Bây giờ các bạn thấy ở ngoài đường, xe Toyota, xe Ford, xe Oldsmobile, này kia, kia nọ; nó cũng chạy được hết trội à; rồi, rồi cuộc nó phải đi tới cái điểm cuối cùng của nó! Thì Thượng Đế dùng tất cả phương pháp mà để dẫn tiến tâm linh tiến tới tột đỉnh. Nhưng mà tùy theo trình độ mà thuyết, tùy theo tâm mà độ. Cho nên, nhiều tôn giáo, nhiều tầng số lãnh đạo tinh thần, cũng phải bị nạn vì sự tầm tối của chính mình: nhiều khi những người đó nói, "Tôi không dục;" nhưng mà vẫn còn dục; là vì sự vun bồi sự tầm tối, mà thôi. Cho nên, Thượng Đế sẽ cho cơ hội cho người đó học hỏi và tiến hóa nữa.

Cho nên, không có tuyệt đối! Tuyệt đối nhứt là trình độ của mỗi người tự hiểu được! Đó là sự tuyệt đối. Cho nên, không nên nhìn vào tôn giáo mà cho đó là tuyệt đối, mà chỉ bị sai lầm và chậm trễ bước tiến của chính mình. Khi các bạn tu một cái phương pháp nào mà có thể lập lại trật tự và thấy được trình độ của chính mình, đó là đi tới tột đỉnh. Chớ dùng cho cái trình độ kia là tột đỉnh, và chúng ta sẽ bay thẳng tới trình độ đó! Chưa! chưa được. Phải qua một thời gian điều luyện. Tôi nói, "Hột cát mà biến thành cái ly, là biết bao nhiêu thời gian mới thành cái ly được!" Thấy không?

Cho nên, chúng ta ở thế gian, chúng ta đã có bài học; có bài học hàng ngày; chúng ta có kinh vô tự đã dạy chơn tâm chúng ta trở nên thiện lành. Hàng giờ, hằng phút, trong nội tâm, nội tạng của chúng ta cũng chuyển đổi cái tâm thức đó; cho nên, ngày nay chúng ta mới có sự thắc mắc! Và nhờ sự thắc mắc này nó mới giữ cho chúng ta cái tâm linh sáng suốt! Cho nên, cái người nào mà Bạn hỏi đạo mà họ còn chấp, họ còn giận, họ còn đố kỵ, thì Bạn miễn hỏi! Vì trình độ họ mới tới đó thôi. Cho nên, mình không có nên méch lòng họ; rồi mình hỏi để mình biết trình độ. Còn trình độ của mình mà tu được nhẹ rồi, thì người ta có hỏi gì thì hỏi, mình cũng có lối thoát và mở đường cho họ; thì lúc đó sự hòa hợp nó lại nhanh chóng hơn. Tuy rằng họ tu một trăm năm, ba chục năm, bốn chục năm, nhưng mà vì họ còn giữ cái lối cũ, chấp, thì

không bao giờ họ tiến nổi. Thì bạn cũng hiểu vậy.

Cho nên, cái Pháp ở đây này nó không có lệ thuộc của ông nào hết: tôi tu thì tôi được sự sáng suốt ở ngày nay, tôi nói cho các bạn nghe. Rồi các bạn tu, còn sáng suốt hơn tôi nữa; thì tôi học lại; có cái gì đâu; thì mình có sự công bằng trao đổi, mới có sự tiến hóa thực sự.

Bạn đạo: *Thưa Thầy, ví dụ Thầy tu như vậy, thì do những ảnh hưởng cuộc đời mà tạo nên, Thầy tìm ra một cái đường lối tu. Mà Chân Lý thì chỉ có một trên cái cõi đời này;*

Đức Thầy: Ừ.

Bạn Đạo: *Thầy tìm ra như vậy; thì nhiều người khác cũng tìm ra cái đường lối như vậy.*

Đức Thầy: Đúng.

Bạn Đạo: *Như vậy, Thầy tu ở đây, Thầy dựa vào một cái động lực của tâm linh, một cái động lực ngoại giới đã tạo nên cái sự tu, chứ không phải là Thầy,*

Đức Thầy: Đúng là động lực của ngoại giới, là thầy của tâm linh Bạn; Bạn thấy không? Đức Thích Ca là một thái tử giàu có, mà đi vô rừng tu! Ngài tu trong động, chứ Ngài đâu có tu trong tịnh? Nếu mà Ngài biết ca tụng sự tuyệt đối, thì trong cung Ngài đã có sự tuyệt đối hết trội rồi. Nhưng mà Ngài không ca tụng cái đó; Ngài đi vô trong cái động mà Ngài đi tìm cái tịnh.

Bạn đạo: *Thưa Thầy, cho con hỏi. Con không đồng ý với Thầy một điểm: là, hỏi nãy Thầy nói là, "Đạo bây giờ, đang qui tụ làm một." Theo con nghĩ: đang phân tán.*

Đức Thầy: Không có phân tán.

Bạn Đạo: *Tại vì như vậy; để con nêu ra lý do.*

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: *Là, ví dụ bây giờ cái đạo nó càng ngày càng mọc ra; và, theo thống kê của khoa học hàng hoàng, là cái luân lý con người đó, đến cái thời đại này, càng văn minh, thì, so với tỷ lệ, nó nặng hơn cán cân của cái vấn đề văn minh. Người ta nói là, "Văn minh phải đi đôi với đạo lý, thì nó mới tạo được cái sự thăng bằng." Song đây, văn minh đang đi xuống; có thể nói nó đi mà không*

kip! Còn cái sự tối tệ, nó sẽ đi xuống nữa. Mà trong khi đó, đó, xung hông xung bá trên thế giới này, thì phải là nhiều hơn; tại vì cái đầu óc của con người ta phát triển tới mức nào đó, thì đương nhiên cái vấn đề người ta phải tự hào với cái sự đầu óc đó, và người ta tạo nên nhiều tôn giáo. Thì con, con nghĩ, cái thế giới này đang đi xuống nhiều hơn là đi lên! Con không đồng ý với cái điều đó.

Đức Thầy: Cho nên Bạn muốn quy tụ một cái việc gì, nếu Bạn học về hóa chất thì dễ hiểu hơn: muốn quy tụ một việc gì, thì Bạn phải qua một cuộc điều luyện. Thấy chưa? Rồi, sàng sảy; mới là có cơ quy tụ. Bây giờ, cả thế giới đang qua một cơn điều luyện và sàng sảy; rồi mới đi tới sự quy tụ. Cho nên, phân tán về ngoại cảnh, kêu bằng, kết hợp thành một tôn giáo, thành một khối người thực hiện theo một lời của một vị minh sư giáo dục; thấy không? Tột đỉnh, ông "Vua Đạo," nói ví dụ vậy; đó. Nhưng mà ngày nay, phân tán; là đề chi? Đề thức! Đề cho những người theo Ngài, thức. Là Thượng Đế đã quy tụ! Rồi, thấy cái chiều xuống của vật chất; và vật chất sẽ đụng chạm với nhau, rồi mới thấy, "Vật chất không phải là thượng đỉnh!" Lúc đó, kêu bằng, "Quy tụ tâm linh;" rõ ràng! Nhưng mà có thời gian để phúc đáp câu hỏi này! Có bài toán rõ ràng của Thiên Cơ đã sắp đặt: ngày nay chúng ta ra đây, chúng ta cũng quy tụ lần lần về tình thương và đạo đức: người Việt biết thương yêu người Việt nhiều hơn, trong cái tình cảnh đau khổ và thông cảm giữa người Việt Mà nếu biết tu, càng thương yêu và thực triển; cái tâm thức của chúng ta mới thấy rằng sự suy đồi của vật chất và suy đồi của những tột đỉnh; thì nó mới đem lại công bằng và quân bình của quả địa cầu này.

Bạn đạo: Dạ thưa Thầy;

Đức Thầy: Ừ.

Bạn Đạo: Thì con nghĩ, Thầy nói, thì như vậy. Cái ngày nay nó tiến tới một cái trình độ điện tử và bấm nút. Nó không thể tiến theo một cái trình độ mà từ từ, Thầy ngồi đây, Thầy nói.

Đức Thầy: Ừ.

HƯỜNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Kính xin quý bạn đạo thiên hướng tâm cho Ông Huỳnh Văn Chăm là ba của bạn đạo Huỳnh Tấn Lộc sinh năm 1929 vừa mới mất lúc 9:45 tối ngày 31-12-2016 tại Sadec, Việt Nam, hưởng thọ 88 tuổi được siêu thăng tịnh độ. Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.
Huỳnh Tấn Lộc

2) Xin Quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bà Nguyễn Thị Tường, Sinh ngày 26.5.1931 là mẹ đỡ đầu của bạn đạo Đoàn Minh Thủy (Bắc Ninh) thường trú tại số nhà 430 tổ 33 đường Cách mạng tháng 8 phường Phan Đình Phùng TP Thái Nguyên. Mất vào hồi 6.30 ngày 3.1.2017 tức ngày 6 tháng 12 âm lịch. Hưởng thọ 86 tuổi, sớm được siêu thăng tịnh độ.